

Arrest

nr. 313 168 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 februari 2022.

Op 31 mei 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder), bijgestaan door een tolk die het Pasjtje machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 19 oktober 2023 nam het CGVS de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een 24 jaar oude Afghaan te zijn, Pashtoun te zijn van etnische origine en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren en opgegroeid in het dorp Asabad, district Chakar Dara, in de provincie Kabul. U woonde daar samen met uw ouders en uw 3 broers. U ging tot de zesde graad naar school.

Uw familie had een winkel , een supermarkt, in het dorp. R. was een vaste klant die regelmatig zijn boodschappen bij jullie deed. Op een dag ging u thee brengen naar uw vader in de winkel toen u een zwarte zak zag staan. R. had de zak daar gezet; uw vader moest die even bijhouden. U vroeg aan uw vader wat er in de zak zat, maar uw vader zei dat u er niet aan mocht komen. In de namiddag herinnerde uw vader zich plots het bestaan van de zak en besloot hij te kijken wat er in zat. Hij ontdekte dat er bommen in zaten. U en uw broers moesten de winkel verlaten. Uw vader contacteerde de politie die de bommen een half uur later kwamen ontmantelen. Uw vader werd door de veiligheidsinstanties ook gedwongen om het huis van R. aan te wijzen. Na dit gedaan te hebben, werden zowel R. als uw vader gearresteerd. De volgende ochtend werd uw vader vrijgelaten. 3 dagen na de vrijlating van uw vader hoorde u geweeschoten. U ging kijken en zag uw vader dood op de grond liggen. De politie kwam ter plaatse, maar de persoon die verantwoordelijk was kon niet gevat worden. U begroef het lichaam van uw vader. 3 dagen na het overlijden van uw vader ontvingen jullie thuis een brief. U bracht de brief naar uw oom om hem te laten voorlezen, waarop uw oom uw hele gezin naar zijn huis liet brengen. Hij zei dat jullie niet meer buiten mochten komen. Enkele dagen later werd u samen met uw broer het land uitgestuurd.

Op de 13e of 14e dag van de twaalfde maand in 1399 verliet u Afghanistan (gregoriaanse kalender: 3 of 4 maart 2021). Tijdens uw reis, toen u van Turkije naar Griekenland reisde, verloor u uw broer. Na een reis van 5 of 6 maanden kwam u in België aan 9 februari 2022. De dag nadien, op 10 februari 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Na uw vertrek hoorde uw oom van enkele dopelingen dat B. – een vriend van R. – nog steeds naar u op zoek is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele taskara voor, alsook originele documenten betreffende uw werk en taallessen in België. Daarnaast legt u kopieën voor van de taskara's van uw familieleden, alsook een kopie van een dreigbrief die u ontving. Ook legt u verscheidene medische documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de medische documenten die u voorlegde, blijkt dat u te kampen heeft met heup- en rugproblemen (scoliose), alsook heeft u last van uw maag en darmen. Daarnaast legt u ook een verslag voor van een psycholoog die meent dat er indicaties zijn voor posttraumatische stress. Geheugenproblemen – die u verklaart te hebben (CGVS p. 2-3) – kunnen echter niet uit deze documenten geconcludeerd worden. Om op passende wijze tegemoet te komen aan uw noden, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: er werd u gevraagd wat er gedaan kon worden om het gesprek gemakkelijker voor u te laten verlopen. U meent dat er niets meer voor u gedaan kan worden. Ook werd u tot tweemaal toe herhaald dat u steeds een pauze mocht vragen wanneer u daar nood aan had (CGVS p. 1 en 3). Wanneer u tijdens het gehoor even over uw maag wreef omdat u last had van gas werd u gevraagd of alles oké was en werd u een pauze aangeboden om even naar het toilet te gaan, hetgeen u niet nodig vond (CGVS p. 5). Verder verliep het persoonlijk onderhoud zonder problemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Er kan omwille van onderstaande redenen echter geen geloof gehecht worden aan het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u meent dat R. gedurende twee jaar een vaste klant was bij jullie in de winkel (CGVS p. 8-9). Hoewel u stelt R. in de winkel gezien te hebben, weet u hem slechts oppervlakkig te beschrijven; u komt niet verder dan te verklaren dat hij kleiner was dan u, of misschien wel even groot, dikker was dan u, lang haar had en ook een baard had, maar geen lange baard. Ook denkt u dat hij ongeveer 30 jaar oud geweest zou zijn (CGVS p. 10). Gezien R. een vaste klant was – zelfs een soort van vriend van uw vader (CGVS p. 8) – die u zelf ook zag in de winkel (CGVS p. 9-10), is het weinig aannemelijk dat u niet verder komt dan de omschrijving van een gemiddelde Afgaanse mannelijke burger. Uw gebrekkige omschrijving van R. maakt dat er weinig geloof gehecht kan worden aan de persoon van R. en diens aandeel in uw relaas.

Voorts is het ongeloofwaardig dat R. – in de ochtend - een zwarte zak in de winkel van uw vader achterliet en uw vader zich pas in de namiddag herinnerde dat hij nog eens in de zak moest kijken (CGVS p. 11). Uw vader kon immers niet vergeten zijn dat de zak in de winkel achtergelaten werd; u kwam hem namelijk thee

brengen, merkte de zak op en vroeg aan uw vader wat er in de zak zat. Uw vader antwoordde dat u niet aan de zak mocht komen (CGVS p. 8-9). Gezien u – na de plaatsing van de zak - langskwam en vragen stelde over de zak, maakt dat uw vader niet kon vergeten dat de zak er stond en op dat eigenste moment kon kijken; u herinnerde hem letterlijk aan het bestaan van de zak.

Ook is weinig aannemelijk dat uw vader niet meer informatie vroeg over de precieze inhoud van de zak en de reden voor het bijhouden alvorens deze aan te nemen. Uiteindelijk kan een willekeurige zak eender wat bevatten, maar gezien de specifieke veiligheidscontext van Afghanistan, kan toch meer voorzichtigheid van uw vader verwacht worden bij het blindelings aannemen van verborgen objecten.

Verder legde u verschillende tegenstrijdige verklaringen af over hetgeen gebeurde na de dood van uw vader. Zo legde u een dreigbrief voor gedateerd op 8/12/1399 (gregoriaanse kalender 26 februari 2021) en verklaarde u deze 3 dagen na de dood van uw vader – een dood die u overigens niet weet te staven - ontvangen te hebben, een tijdsituering die strookt met uw verklaringen op het CGVS. Echter stroken deze verklaringen niet met de verklaringen die u aflegde bij DVZ. Daar verklaarde u namelijk dat u de dreigbrief een dag na de dood van uw vader ontving (vragenlijst CGVS – vraag 5). U gewezen op de discrepantie tussen uw verklaringen, stelt u simpelweg dat u dat bij DVZ nooit verklaarde; ze zouden u verkeerd begrepen hebben (CGVS p. 14). Echter werden uw verklaringen aan u voorgelezen en heeft u die ondertekend ter goedkeuring. Ook toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar het interview bij DVZ haalde u geen problemen met de tolk aan (CGVS p. 4). Ook over de inhoud van de brief legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u op het CGVS dat in de brief te lezen staat dat u gestraft zou worden voor wat u deed – hetgeen ook blijkt uit vertaling. U gevraagd wat hiermee bedoeld zou worden, meent u dat de taliban bedoelt dat u ervoor zorgde dat hun vriend gearresteerd werd, maar eigenlijk wist u niet zeker waarom de taliban u en uw broer zouden viseren (CGVS p. 14). Ook bij DVZ werd u gevraagd naar de inhoud van de brief, maar hier stelde u expliciet dat de taliban wraak wou nemen op u en uw broer omdat jullie de overheid geïnformeerd hadden (vragenlijst CGVS – vraag 5) – hetgeen uw vader echter deed (CGVS p. 9). Niet enkel bleek de inhoud van de brief niet overeen te komen volgens uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS, maar ook wist u voor de DVZ nog zeker waarom u gevisieerd werd, terwijl u dit voor het CGVS niet zeker wist, u giste er naar. Opnieuw werd u geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen. U vergoelijkt ze opnieuw door te zeggen dat u dat helemaal niet zo zei. Opnieuw gaat eerdergenoemde argumentatie op; de verklaringen werden aan u voorgelezen, u tekende ter goedkeuring en had bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen over het interview bij DVZ. De opmerkelijke verschillen tussen beide verklaringen maken dat uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang komt.

Bovendien, wat de dreigbrief betreft, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat– generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afgaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afgaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Daarnaast betreft de neergelegde dreigbrief een kopie dat omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert.

U meent dat de taliban nog steeds naar u op zoek is. U gevraagd hoe u dit weet, stelt u dat uw oom van mensen in het dorp heeft horen zeggen dat Bilal naar u op zoek is. Bilal zou uw oom niet rechtstreeks contacteren wegens zijn leeftijd. Het gegeven dat de taliban nog steeds naar u op zoek is, berust louter op geruchten die uw oom gehoord zou hebben. U weet deze bewering op geen enkele manier te staven, waardoor er ook geen geloof aan gehecht kan worden.

Uw nood aan internationale bescherming wordt overigens ook ondermijnd door uw selectiviteit in het Europese land dat uw verzoek mocht behandelen. U gevraagd of ergens onderweg een verzoek om internationale bescherming indiende, meent u dat u enkel in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende; u dacht namelijk dat u al in België was (CGVS p. 15-16). Deze verklaring vergoelijkt echte niet waarom u niet in Frankrijk bleef – een ander Europees land waar u veiligheid geboden kan worden – nadat u daar een verzoek om internationale bescherming indiende. Later werd u ook geconfronteerd met het feit dat blijkt dat uw vingerafdrukken ook genomen werden in Slovenië. U stelt echter ook dat u in Slovenië nooit een verzoek om internationale bescherming indiende; uw vingerafdrukken zouden onder dwang genomen zijn (CGVS p. 15). Uw EURODAC-hit bewijst het tegendeel: uw vingerafdrukken werden genomen in kader van een verzoek om internationale bescherming. Uw selectiviteit ondermijnt uw vrees ernstig.

Naast de eerder besproken documenten legt u uw eigen taskara voor. Uw identiteit staat echter niet ter discussie; de taskara draagt dan ook niet bij tot de ondersteuning van uw relaas. Ook de taskara's van uw familieleden hebben geen bewijswaarde wat uw asielrelaas betreft. Daarnaast legt u nog documenten neer het werk dat u in België uitvoert, alsook van de educatie die u hier volgt. Deze documenten bewijzen louter dat u hier werkt en naar school gaat, maar dragen niet bij tot de staving van uw asielrelaas.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2,c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDE registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hadden met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terecht komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het

wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Feitenvaststelling, samenwerkingsplicht en bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de feitenvaststelling, samenwerkingsplicht en bewijslast wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Maar indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Bevoegdheid van de Raad

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4. Stukken en aanvullende nota

Verzoeker legde aan verweerder onder meer reeds de volgende stukken voor:

- Attest Fedasil "avis-proposition thérapeutique" van 25 oktober 2022 waarin wordt gevraagd dat verzoeker zou gevolgd worden voor een psychische problematiek. Men kruist aan "*problèmes psychosociaux aigus, souffrance psychique, principalement du stress, principalement de l'anxiété, plaintes psychosomatiques*" (eigen vertaling: "*ernstige psychosociale problemen, psychisch lijden, in hoofdzaak stress, in hoofdzaak angst, psychosomatische klachten*"). Men vraagt sessies van 60 minuten a rato van twee keer per maand aan.

- attest van psycholoog F.D. van 31 mei 2023, waarin wordt gesteld dat verzoeker reeds tien psychologische sessies heeft gevolgd in het CINL na doorverwijzing door het medisch team van het opvangcentrum van Fedasil. Hij maakt in hoofde van verzoeker zowel gewag van somatische problemen als van zware migraine, zware herhaaldelijke nachtmerries (over de dood van zijn vader), concentratieproblemen, denkt aan bekering, heeft problemen met de Afghaanse mentaliteit, houdt afstand van andere Afghanen, sociaal isolement en "*dissociation (avec déréalisation et dépersonnalisation)*", concentratieproblemen en een gevoel van permanente bedreiging met herbeleving. Alle symptomen samen zijn volgens de psycholoog indicatief voor PTSD.

Verzoeker heeft bij zijn verzoekschrift naast artikelen over de situatie in Afghanistan de volgende stukken gevoegd:

- attest Dr. A.M. van 9 november 2023 waarin wordt geattesteerd dat verzoeker psychologisch wordt opgevolgd en binnenkort psychiatrisch. De arts stelt dat verzoeker :“*souffre de trouble de somatisation avec des traits d’anxiodépression. Suivi en cours en psychologie et bientôt en psychiatrie*”
- attest van 15 november 2023 van psycholoog F.D. van CINL waarin wordt gesteld dat verzoeker al 14 sessies heeft gevolgd. Er wordt opnieuw verwezen naar het eerste uitgebreid psychologisch verslag en herhaald dat verzoeker lijdt aan posttraumatische symptomen op psychologisch niveau (overlijden vader, vrees voor de taliban en geweld van de politie), sociaal isolement door het afstand nemen van andere leden van de Afghaanse gemeenschap en verzoeker blijft denken aan bekering. De psycholoog uit zijn bezorgdheid over de zeer precare en verontrustende gezondheidstoestand.
- certificaat van 10 november 2023 van deelname aan lessen “mondelijke alfabetisering” en lessen Frans. Er wordt gesteld dat verzoeker actief deelneemt aan de opleiding, zichtbaar vooruitgang maakt, een positieve attitude heeft in de groep en respect betoont ten aanzien van iedereen.

Ter zitting legde verzoeker een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, dat een attest bevat van “CARDA” van 15 april 2024, waarin wordt verklaard dat verzoeker werd opgenomen om in het centrum residentieel te verblijven sedert 3 april 2024.

Verweerder legde op grond van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- (1) EUAA, COI “Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- (2) EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- (3) EUAA, “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- (4) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- (5) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- (6) EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- (7) EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- (8) EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosivedevicescivilians-afghanistan>;
- (10) COI Focus, “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

5. Het verzoekschrift

In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, § 2, 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker verzoekt de Raad hem in hoofdorde te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiaire de bestreden beslissing te vernietigen.

6. Beoordeling door de Raad

In het huidige stadium van de procedure, en na grondig onderzoek van het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat bepaalde elementen van het vluchtrelaas van verzoeker meer onderzoek vergen, dermate dat de Raad niet in staat is om zich met voldoende kennis van zaken uit te spreken over het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voor

verzoeker of een reëel risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn vrees stoelt op de aangifte door zijn vader aan de voormalige overheid van een lid van de Taliban, voor het neerleggen van bommen in een zak in de winkel van zijn vader. Verzoeker verklaart dat zijn vader hiervoor werd vermoord en hij zijn vader diende te begraven. Volgens verklaringen van de oom van verzoeker zouden verzoeker en zijn broer nog steeds worden gezocht door B., vriend van de persoon die door zijn vader werd aangegeven. Echter in de huidige fase van de procedure is de Raad niet in de mogelijkheid om met volledige kennis van zaken hierover te oordelen.

Na grondig doornemen van het administratief dossier blijkt dat verschillende motieven niet draagkrachtig zijn, zoals verzoeker aanvoert en dat niet afdoende met de psychische problematiek van verzoeker werd rekening gehouden.

Wat betreft het profiel stelt verzoeker dat verweerder bij de analyse van zijn verklaringen geen rekening gehouden heeft met zijn kwetsbaarheid. Zo lag reeds bij verweerder het attest van de psycholoog F.D. van 31 mei 2023 voor waarin onder meer werd toegelicht dat verzoeker lijdt aan zware migraine, slaapproblemen (met repetitieve nachtmerries), concentratieproblemen en dat verzoeker ook dissociatie met "déréalisation" en "depersonalisatie" vertoont, hetgeen indicatief is voor een PTSD.

De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing en het gehoorverslag blijkt dat verweerder wel procedurele noden heeft weerhouden aangezien verzoeker te kampen heeft met heup- en rugproblemen, evenals maag- en darmproblemen. Wat betreft het verslag van de psycholoog, stelt verweerder louter dat de psycholoog meent dat er indicaties zijn voor posttraumatische stress, maar dat geheugenproblemen, die verzoeker verklaarde te hebben, niet uit de voorgelegde documenten geconcludeerd kunnen worden. De Raad erkent dat het aandeel documenten dat verzoeker heeft neergelegd aangaande zijn fysieke problematiek (met talrijke onderzoeken aangaande het bekken, de maag, de darmen, hormonen van onder andere het "centre hospitalier Ardenne" en het universitair ziekenhuis van Luik) ruimschoots het aantal stukken aangaande zijn psychische problematiek overtreft. Echter, het attest van 31 mei 2023 werd uitgebreid gemotiveerd, volgend op 10 psychologische sessies die verzoeker heeft gevolgd nadat hij werd doorverwezen door het medisch team van het opvangcentrum van Fedasil. Er wordt gedetailleerd weergegeven dat verzoeker lijdt aan zware migraine, slaapproblemen (met repetitieve nachtmerries aangaande het overlijden van zijn vader en het geleden geweld), een gevoel van permanente dreiging dat aanleiding geeft tot herbelevingen en dat verzoeker ook dissociatie met "déréalisation" en "depersonalisatie" vertoont, hetgeen indicatief is voor een PTSD. Er wordt inderdaad geen gewag gemaakt van geheugenproblemen, doch wel van concentratieproblemen.

De Raad kan verzoeker volgen dat niet afdoende met de inhoud van dit attest lijkt rekening gehouden te zijn en dat dit attest niet enkel een belang heeft in het kader van de procedurele noden voor het verloop van het gehoor maar ook dient betrokken te worden bij het ontleden van verzoekers verklaringen. De waarde van correct opgestelde attesten in het kader van de beoordeling van de aannemelijkheid van een vluchtrelaas werd reeds herhaaldelijk erkend door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (onder meer EHRM 18 april 2013, nr. 18372/10, MOM t. Frankrijk; EHRM 9 maart 2010, nr. 41.827/07, RC t. Zweden en EHRM 5 september 2013, nr. 61.204/09 I.t. Zweden) en in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 31 maart 2023, nr. 256.181 en 2 december 2021 nr. 252.994).

Verder kan de Raad verzoeker volgen dat bepaalde motieven van de bestreden beslissing niet draagkrachtig zijn. Zo heeft verweerder de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas onder meer in twijfel getrokken omdat:

- verzoeker R., de vaste klant in de winkel en vriend van verzoeker zijn vader, die aan de basis ligt van de problemen maar oppervlakkig kan beschrijven. De beschrijving komt volgens verweerder overeen met een gemiddelde Afghaanse mannelijke burger. Hierdoor hecht verweerder weinig geloof aan het aandeel van R. in het verhaal. Verzoeker brengt hiertegen in dat hij niet in de winkel van zijn vader werkte, wel af en toe kwam helpen en dat R. wel een vaste klant was van zijn vader, verzoeker hem dus wel al gezien had, maar zelf geen contact met hem had om hem te leren kennen. De Raad stelt vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker een afdoende gedetailleerde beschrijving gaf van deze persoon en daarbij ook aangaf dat R. veel met zijn vader sprak maar veeleer over het dagdagelijkse leven, het werk met de tomaten, maar dat verzoeker niets wist over zijn persoonlijk leven. Dat de beschrijving van R. volgens verweerder overeenkomt met een "gemiddelde Afghaanse mannelijke burger", hoeft op zich niet ongeloofwaardig te zijn.

- verweerder het vreemd acht dat de vader van verzoeker zich pas in de namiddag herinnerde dat er een zak was neergezet en erin keek, terwijl verzoeker hem thee kwam brengen en zijn vader eerder had gevraagd wat erin zat en de vader hem op dat moment had verboden aan de zak te komen. Verweerder stelt dat zijn vader dus al eerder in de zak had kunnen kijken. Verzoeker brengt hiertegen in dat zijn vader R. vertrouwde, geen reden had om te vermoeden dat hij gevaarlijk was, zijn vriend was, een beleefde en betrouwbare klant van 2 jaar. De Raad kan inderdaad uit het voorgaande geen ongeloofwaardig vreemd gedrag van verzoeker zijn vader aannemen.

Verder heeft verzoeker bij zijn verzoekschrift onder meer twee nieuwe attesten voorgelegd, zijnde:

- attest van Dr. A.M. van 9 november 2023 waarin wordt geattesteerd dat verzoeker psychologisch wordt opgevolgd en binnenkort psychiatrisch. De arts stelt dat verzoeker: *“souffre de trouble de somatisation avec des traits d’anxiodépression.”*

- attest van 15 november 2023 van psycholoog F.D. van CINL waarin wordt gesteld dat verzoeker al 14 sessies heeft gevolgd. Er wordt opnieuw verwezen naar het eerste uitgebreid psychologisch verslag en herhaald dat verzoeker lijdt aan posttraumatische symptomen op psychologisch niveau (overlijden vader, vrees voor de taliban en geweld van de politie), sociaal isolement door het afstand nemen van andere leden van de Afghaanse gemeenschap. Daarnaast stipt de psycholoog aan dat verzoeker blijft denken aan bekering. De psycholoog uit zijn bezorgdheid over de zeer precare en verontrustende gezondheidstoestand.

De Raad kan er geen abstractie van maken dat uit de Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat onder het hoofdstuk aangaande *“refugee status”* melding wordt gemaakt van *“persons living with disabilities and persons with severe medical issues”*.

Hierin wordt als volgt gesteld:

“This profile refers to people with disabilities, including mental disabilities, as well as those who have severe medical issues, including mental health issues.

COI summary

(...)

In Afghanistan, people with mental and physical disabilities are often stigmatised. Their condition is at times considered to have been ‘related to God’s will’. Mistreatment of those people by society and/or by their families has occurred. Women, displaced persons and returned migrants with mental health issues are particularly vulnerable. There is also lack of appropriate infrastructure and specialist care that covers the needs of people with disabilities. The existing structures were largely concentrated in a few urban centres [KSEI 2020, 2.6.6, p. 59].

Risk analysis

The lack of personnel and adequate infrastructure to appropriately address the needs of individuals with (severe) medical issues fails to meet the requirement of Article 6 QD regarding the existence of an actor that inflicts persecution or serious harm, unless the individual is intentionally deprived of healthcare.

The actor requirement may be satisfied in specific cases of denial of healthcare, such as in the case of women denied access to healthcare due to not being accompanied by a mahram, not wearing a hijab, or not being allowed to be seen by a male healthcare professional.(...).

For persons living with mental and physical disabilities, the individual assessment whether discrimination and mistreatment by society and/or by the family could amount to persecution should take into account the severity and/or repetitiveness of the acts or whether they occur as an accumulation of various measures. The individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: nature and visibility of the mental or physical disability, negative perception by the family, etc.

Nexus to a reason for persecution

(...)

With regard to persons living with noticeable mental or physical disabilities, available information indicates that the persecution of may be for reasons of membership of a particular social group, defined by an innate characteristic and distinct identity linked to their stigmatisation by the surrounding society.”

Uit het voorgaande blijkt dat personen met ernstige medische issues, inclusief mentale problemen, vaak worden gestigmatiseerd en dat hun toestand soms wordt beschouwd als het “gevolg van Gods wil”. Mishandeling van deze mensen is voorgekomen. Er wordt aangehaald dat terugkeerders met mentale problemen extra kwetsbaar zijn. Hierbij stelt het rapport dat bij de individuele beoordeling of er sprake is van een redelijke graad van waarschijnlijkheid dat de betrokkene vervolging zal ondergaan risico-bepalende omstandigheden moeten in rekening worden gebracht, zoals de aard en zichtbaarheid van de aandoening, de negatieve perceptie door de familie, etc.

De Raad wijst erop dat het gegeven van de mentale problematiek met nieuwe stukken gevoegd bij het verzoekschrift en neergelegd op zitting in het kader van een aanvullende nota conform artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet verder werd onderbouwd. Zoals reeds aangestipt, is de Raad ertoe gehouden een volledig

en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te betrekken in de beoordeling (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Thans werden bij het verzoekschrift en ter zitting nieuwe elementen voorgelegd waarmee mogelijk wordt aangetoond dat verzoeker zou kunnen vallen onder het risicoprofiel dat de Country Guidance van EUAA van januari 2023 weerhoudt onder het hoofdstuk vluchtelingenstatus als "*persons with severe medical issues*". De Raad is evenwel geconfronteerd met de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting om dienaangaande een grondige beoordeling te kunnen maken, zoals aangaande de aard en zichtbaarheid van de aandoening. Hierbij dient op zorgvuldige wijze rekening gehouden te worden met het feit dat de psycholoog zowel in het attest van 31 mei 2023, als in het attest van 15 november 2023 wijst op het sociaal isolement, zijnde het feit dat verzoeker afstand neemt ten aanzien van de andere leden van de Afghaanse gemeenschap.

Verder blijkt eveneens uit de voormelde psychologische attesten dat er wordt gewag gemaakt van het feit dat verzoeker denkt aan bekering. Ook tijdens zijn gehoor bij verweerder heeft verzoeker dit element aangestipt.

Thans in het verzoekschrift benadrukt verzoeker eveneens de passage in de neergelegde psychologische verslagen waarin de psycholoog stelt: "*il songe à se convertir. Il explique qu'il se sent perdu par rapport à la question. Il a du mal avec la mentalité afghane et préfère garder ses distances vis-à-vis des afghans*". (vrij vertaald: "Hij denkt aan zich bekeren. Hij legt uit dat hij zich verloren voelt ten aanzien van die vraag. Hij heeft problemen met de Afghaanse mentaliteit en verkiest afstand te houden ten aanzien van Afghanen.") Verzoeker stelt dat hij dus afstand neemt van de Afghaanse gemeenschap en niet langer de opvattingen en waarden deelt. Hij loopt dan ook het risico als "verwesterd" te worden beschouwd in geval van terugkeer en niet aan de praktijken die in Afghanistan door de taliban worden toegepast te voldoen. Hij haalt aan daarom het risico te lopen te worden ontvoerd, gemarteld of gedood.

In de voormelde EUAA Guidance note van januari 2023 (p.72-73), leest de Raad dat bij de risicoprofielen die kaderen onder de vluchtelingenstatus melding wordt gemaakt van "*Individuals considered to have committed blasphemy and/or apostasy*" (individuen die worden beschouwd als daders van godslastering en/of geloofsafval (eigen vertaling)). Dienaangaande stelt de Guidance note dat het betrekking heeft op personen die geacht worden de religieuze overtuiging of principes van de Islam te hebben verlaten of afgezworen (geloofsafval), of personen die heiligschennend over God of heilige dingen hebben gesproken (godslastering). Het omvat personen die zich tot een nieuw geloof hebben bekeerd, gebaseerd op hun oprechte innerlijke overtuiging (bijv. bekeerlingen tot het christendom), maar ook mensen die niet geloven of niet geloven in het bestaan van God (atheïsten). Het kan worden opgemerkt dat deze laatste gronden vaak zouden worden aangevoerd in de context van vluchteling "ter plaatse".

Dezelfde Guidance note stelt nog dat: "*The Taliban see those individuals who preach against them or contravene their interpretations of Islam as 'apostates' [Country Focus 2022, 1.4, pp. 25-28; Society-based targeting, 2.7, pp. 29-30; Anti-government elements, 2, pp. 16-19]. En "According to the ISKP, Muslim allies of the West, but also those individuals who practice forms of 'impure' Islam, which includes non-Sunnis and Sunnis who practice Sufism or mystical schools of Islam, can be defined as 'apostates' [Targeting 2022, 6.6.1, pp. 143-144, 149; Society-based targeting, 2.8, p. 30; Anti-government elements, 3, p. 29]."*

Uit dit citaat blijkt dat niet alleen individuen die de interpretatie van de islam van de taliban tegenspreken als afvalligen worden beschouwd, maar dat ook volgens ISKP individuen die "onzuivere" vormen van de islam praktiseren, als geloofsafvalligen kunnen worden beschouwd.

In zijn risico-analyse stelt de voormelde Guidance note dat de daden die worden gepleegd tegen individuen onder dit profiel van zo'n ernstige aard zijn dat ze neerkomen op vervolging (bijv. doodstraf, moord, gewelddadige aanvallen). Voor personen die geacht worden godslastering en/of geloofsafval te hebben gepleegd, is er over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging en dit op grond van de "nexus" religie.

De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar beide partijen verwijzen, bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", januari 2023).

Er blijkt niet dat verweerder naar aanleiding van het neergelegde psychologisch verslag van 31 mei 2023 en het aanhalen door verzoeker hiervan in het gehoor aan dit aspect verdere aandacht heeft besteed, terwijl verweerder nochtans naar de EUAA Country Guidance over Afghanistan van januari 2023 uitdrukkelijk verwijst in de bestreden beslissing. Ook blijkt uit het nieuwe psychologisch verslag van 15 november 2023, verslag waar verweerder geen rekening mee kon houden, opnieuw de kwestie van een eventuele bekering wordt aangehaald, dermate dat dit gegeven nog actueel is. De Raad is evenwel geconfronteerd met de limieten van een bevraging ter zitting om de geloofwaardigheid van een eventuele bekering of (toegeschreven) afvalligheid te beoordelen.

Verder leest de Raad in de bestreden beslissing aangaande verwestering dat verweerder erkent dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. Volgens verweerder heeft verzoeker geen concrete elementen aangehaald. Dit strookt evenwel niet met het neergelegde psychologisch attest van 31 mei 2023 waarin onder meer wordt aangehaald dat hij zich afzondert van de Afghaanse gemeenschap, noch met het aanhalen van de overweging zich te bekeren. Daarnaast worden in het verzoekschrift ook elementen aangehaald met betrekking tot zijn vrijwilligerswerk voor Oxfam en zijn kennis van het Frans - dat laatste kon ook ter zitting worden vastgesteld-, waarover verzoeker reeds vele stukken aan verweerder had voorgelegd, die verder onderzoek in dit kader behoeven.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 oktober 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES